

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VRAĆANJU ODUZETE IMOVINE I OBEŠTEĆENJU

Član 1.

U Zakonu o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju („Službeni glasnik RS”, br. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – US i 95/18), u članu 3. stav 1. tačka 9) posle reči: „na osnovu” dodaje se reč: „pravnosnažnih”.

Član 2.

U članu 30. stav 1. posle reči: „akontacije obeštećenja” dodaju se reči: „kao i za obeštećenja koja ne prelaze iznos od 1.000,00 evra po podnosiocu zahteva.”

Dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„Obeštećenje u vidu državnih obveznica Republike Srbije vrši se emitovanjem obveznica, jednom godišnje za iznos obeštećenja koji utvrđuje Agencija na osnovu donetih rešenja o obeštećenju koja su postala pravnosnažna do 30. juna tekuće godine.”

Dosadašnji stav 2, koji postaje stav 3. menja se i glasi:

„Ukupan iznos obeštećenja iz stava 1. ovog člana ne sme da ugrozi makroekonomsku stabilnost i privredni rast Republike Srbije, te se za ove namene opredeljuje iznos od dve milijarde evra, uvećan za zbir pripadajućih kamata za sve korisnike obeštećenja, obračunatih po kamatnoj stopi od 2% godišnje na preostali iznos obeštećenja i to od dana pravnosnažnosti rešenja o obeštećenju do konačne isplate.”

Dodaju se st. 4. i 5. koji glase:

„Pod preostalim iznosom obeštećenja iz prethodnog stava podrazumeva se iznos obeštećenja umanjen za svaku isplaćenu ratu obeštećenja uključujući i akontaciju.

Za korisnike restitucije kojima po osnovu pravnosnažnog rešenja o obeštećenju pripada obeštećenje koje ne prelazi iznos od 1.000,00 evra, po korisniku obeštećenja, ne računajući pripadajuću kamatu, obeštećenje se vrši isključivo u novcu, isplatom celokupnog iznosa, i to 31. marta naredne godine u odnosu na godinu u kojoj je akt Vlade iz člana 35. stav 4. ovog zakona stupio na snagu, u dinarskoj protivvrednosti po zvaničnom srednjem kursu Narodne banke Srbije.”

Član 3.

U članu 31. stav 2. reči: „osam godina” zamenjuju se rečima: „devet godina”.

U stavu 5. reči: „osam godina” zamenjuju se rečima: „devet godina”.

Član 4.

U članu 35. stav 1. menja se i glasi:

„Radi regulisanja obaveze Republike Srbije koja nastaje po osnovu obeštećenja iz člana 30. ovog zakona, Republika Srbija će emitovati obveznice denominovane u evrima.”

St. 4. - 6. menjaju se i glase:

„Osnovne elemente obveznica, utvrdiće Vlada Odlukom o emisiji, na predlog ministarstva nadležnog za poslove finansija, do 30. septembra tekuće godine, a na

osnovu svih rešenja o obeštećenju koja su postala pravnosnažna od 1. jula prethodne godine zaključno sa 30. junom tekuće godine.

Obveznice dospevaju godišnje, u skladu sa uslovima emisije utvrđenim odlukom Vlade iz stava 4. ovog člana, sa prvom isplatom 15. januara naredne godine u odnosu na godinu kada je isplaćena akontacija, i isplaćuju se u roku od 12 godina od datuma emisije, osim obveznica za lica koja su na dan stupanja na snagu ovog zakona starija od 70 godina, koje se isplaćuju u roku od 5 godina, odnosno lica koja su na dan stupanja na snagu ovog zakona starija od 65 godina, koje se isplaćuju u roku od 10 godina.

Iznos obveznica iskazuje se u celom broju. Obveznice se emituju u nematerijalnom obliku.”.

Član 5.

U članu 37. stav 1. posle reči: „Republika Srbija” dodaju se reči: „preko ministarstva nadležnog za poslove finansija”.

U članu 37. stav 4. reč: „isplaćene” briše se.

Stav 5. menja se i glasi:

„Akontacija obeštećenja na osnovu pravosnažnih rešenja o obeštećenju po odredbama ovog zakona isplaćuje se korisnicima obeštećenja 31. marta naredne godine u odnosu na godinu u kojoj je akt Vlade iz člana 35. stav 4. ovog zakona stupio na snagu, u dinarskoj protivvrednosti po zvaničnom srednjem kursu Narodne banke Srbije”.

Član 6.

U članu 49. stav 3. briše se.

Dosadašnji stav 4, koji postaje stav 3, menja se i glasi:

„Pravnosnažno rešenje kojim se određuje obeštećenje smatra se izvršenim isplatom novčanog iznosa iz člana 30. stav. 5. ovog zakona, upisom obveznica na račun hartija od vrednosti u Centralnom registru i isplatom akontacije.”

Član 7.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u članu 97. stav 1. tačka 7. Ustava Republike Srbije, kojim je propisano da Republika Srbija uređuje i obezbeđuje svojinske i obligacione odnose i zaštitu svih oblika svojine.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

U cilju planiranja – utvrđivanja novčanog iznosa koji je potreban za isplatu akontacije obeštećenja, potom obeštećenja koje ne prelazi iznos od 1.000 evra, kao i za planiranje iznosa emisije obveznica za svaku narednu godinu, potrebno je izmeniti Zakon o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju („Službeni glasnik RS”, br. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – US i 95/18) tako što će ova pitanja biti na precizniji način određena.

Pripremi ovog zakona pristupilo se imajući u vidu potrebu da se na precizan način utvrdi: dinamika emitovanja obveznica obeštećenja; isplata obeštećenja korisnicima restitucije kojima pripada obeštećenje koje ne prelazi iznos od 1.000 evra; isplata akontacije obeštećenja i pripadajućih kamata, kao i izmene roka za utvrđenje koeficijenta iz člana 31. stav 2. zakona i rokova dospeća godišnjih rata po osnovu izdatih obveznica.

III. OBJAŠNjenje OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA I POJEDINAČNIH REŠENJA

Članom 1. ovog zakona menja se odredba člana 3. stav 1. tačka 9. Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju tako što se precizira pojam obeštećenja u smislu da će korisnik obeštećenja sticati obeštećenje na osnovu pravosnažnih rešenja o obeštećenju.

Članom 2. ovog zakona vrši se dopuna stava 1. u smislu da se u novcu obeštećenje isplaćuje i za isplatu obeštećenja koja ne prelaze iznos od 1.000 evra po podnosiocu zahteva. Takođe, ovim članom je propisano da se korisniku restitucije kojem pripada obeštećenje koje ne prelazi iznos od 1.000,00 evra, po korisniku obeštećenja, ne računajući pripadajuću kamatu, obeštećenje vrši isključivo u novcu, isplatom celokupnog iznosa, i to 31. marta naredne godine u odnosu na Odluku Vlade o emisiji obveznica, u dinarskoj protivvrednosti po zvaničnom srednjem kursu Narodne banke Srbije.

Pored toga, istim članom je propisano da se obeštećenje u vidu državnih obveznica Republike Srbije vrši emitovanjem obveznica, jednom godišnje za iznos obeštećenja koji utvrđuje Agencija za restituciju na osnovu donetih rešenja o obeštećenju koja su postala pravnosnažna do 30. juna tekuće godine.

Članom 3. ovog zakona vrši se izmena člana 31. zakona tako što se menja rok za utvrđivanje koeficijenta obeštećenja koji je istekao 1. marta 2020. godine i rok u kome je Agencija za restituciju dužna da proceni neutvrđene osnovice obeštećenja u cilju utvrđivanja koeficijenta obeštećenja.

Članom 4. ovog zakona vrše se izmene člana 35. zakona tako što se precizno određuje dinamika emitovanja i isplate obveznica.

Članom 5. ovog zakona u članu 37. stav 5. Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju vrši se izmena datuma početka isplate akontacije obeštećenja tako što se akontacija obeštećenja isplaćuje korisnicima obeštećenja 31. marta naredne godine u odnosu na Odluku Vlade o emisiji obveznica, u dinarskoj protivvrednosti po zvaničnom srednjem kursu Narodne banke Srbije.

Članom 6. ovog zakona odredbe člana 49. st. 3. i 4. Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju menjaju se na način da se pravnosnažno rešenje kojim se određuje obeštećenje smatra izvršenim, isplatom novčanog iznosa iz člana 30. stav. 5. ovog zakona, upisom obveznika na račun hartija od vrednosti u Centralnom registru i isplatom akontacije.

Članom 7. ovog zakona propisano je stupanje na snagu ovog zakona.

IV. PROCENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbiti sredstva u budžetu Republike Srbije.

V. PREGLED ODREDABA KOJE SE MENjAJU I DOPUNjUJU

Član 3.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

- 1) pod „imovinom“ se podrazumevaju oduzete pokretne i nepokretne stvari, kao i oduzeta preduzeća;
- 2) pod „podržavljenom imovinom“ podrazumeva se imovina koja je na osnovu propisa iz člana 2. ovog zakona oduzeta i prenesena u opštenarodnu, državnu, društvenu ili zadružnu svojinu;
- 3) pod „aktom o podržavljenju“ podrazumeva se pravni akt koji je imao neposredno dejstvo, kao što je presuda, odluka, rešenje i drugi pravni akt državnog, odnosno drugog nadležnog organa, kojim je izvršeno podržavljenje imovine;
- 4) pod pojmom „Agencija“ podrazumeva se Agencija za restituciju koja je osnovana članom 51. ovog zakona;
- 5) pod pojmom „zahtev za vraćanje oduzete imovine, odnosno obeštećenje“ (u daljem tekstu: zahtev) podrazumeva se zahtev koji, na osnovu raspisanog javnog poziva, lice ovlašćeno ovim zakonom podnosi Agenciji;
- 6) pod pojmom „pravo na vraćanje imovine ili obeštećenje“ podrazumeva se pravo koje nadležni organ, u skladu sa ovim zakonom, utvrđuje podnosiocu zahteva;
- 7) pod pojmom „predmet obeštećenja“ podrazumeva se oduzeta imovina navedena u zahtevu, a za koju je nadležni organ, u skladu sa uslovima propisanim ovim zakonom, utvrdio pravo na obeštećenje;
- 8) pod pojmom „osnovica obeštećenja“ podrazumeva se ukupna vrednost predmeta obeštećenja utvrđena od strane nadležnog organa, u skladu sa ovim zakonom;
- 9) pod pojmom „obeštećenje“ podrazumeva se iznos sredstava utvrđen u skladu sa ovim zakonom, koji će na osnovu PRAVNOSNAŽNIH rešenja o obeštećenju, u formi državnih obveznica i novca, dobiti korisnik obeštećenja;
- 10) pod pojmom „bivši vlasnik“ podrazumeva se fizičko ili pravno lice koje je bilo vlasnik oduzete imovine u momentu podržavljenja;
- 11) pod pojmom „podnositelj zahteva“ podrazumeva se lice koje je Agenciji podnело zahtev, na osnovu raspisanog javnog poziva od strane Agencije;
- 12) pod „korisnikom vraćene imovine ili obeštećenja“ (u daljem tekstu: korisnik) podrazumeva se lice kome se vraća imovina, odnosno utvrđuje pravo na obeštećenje, u skladu sa ovim zakonom;
- 13) pod pojmom „neizgrađeno građevinsko zemljište“ podrazumeva se zemljište na kome nisu izgrađeni objekti, na kome su izgrađeni objekti suprotno zakonu i zemljište na kome su izgrađeni samo objekti privremenog karaktera;
- 14) pojmovi: objekat, građenje, rekonstrukcija, dogradnja, adaptacija i sanacija, i drugi građevinski pojmovi tumače se i primenjuju u skladu sa propisima koji uređuju izgradnju objekata.

Član 30.

Obeštećenje se vrši u vidu državnih obveznica Republike Srbije i u novcu za isplatu akontacije obeštećenja KAO I ZA OBEŠTEĆENJA KOJA NE PRELAZE IZNOS OD 1.000,00 EVRA PO PODNOSIOCU ZAHTEVA.

~~Ukupan iznos obeštećenja iz stava 1. ovog člana ne sme da ugrozi makroekonomsku stabilnost i privredni rast Republike Srbije, te se za ove namene opredeljuje iznos od dve milijarde evra, uvećan za zbir pripadajućih kamata za sve korisnike obeštećenja, obračunatih po kamatnoj stopi od 2% godišnje, za period od 30. juna 2020. godine do rokova dospeća utvrđenih ovim zakonom.~~

OBEŠTEĆENJE U VIDU DRŽAVNIH OBVEZNICA REPUBLIKE SRBIJE VRŠI SE EMITOVAJEM OBVEZNICA, JEDNOM GODIŠNJE ZA IZNOS OBEŠTEĆENJA KOJI UTVRĐUJE AGENCIJA NA OSNOVU DONETIH REŠENJA O OBEŠTEĆENJU KOJA SU POSTALA PRAVNOVLAĐIVA DO 30. JUNA TEKUĆE GODINE.

UKUPAN IZNOS OBEŠTEĆENJA IZ STAVA 1. OVOG ČLANA NE SME DA UGROZI MAKROEKONOMSKU STABILNOST I PRIVREDNI RAST REPUBLIKE SRBIJE, TE SE ZA OVE NAMENE OPREDELJUJE IZNOS OD DVE MILIJARDE EVRA, UVEĆAN ZA ZBIR PRIPADAJUĆIH KAMATA ZA SVE KORISNIKE OBEŠTEĆENJA, OBRAČUNATIH PO KAMATNOJ STOPI OD 2% GODIŠNJE NA PREOSTALI IZNOS OBEŠTEĆENJA I TO OD DANA PRAVNOVLAĐIVOSTI REŠENJA O OBEŠTEĆENJU DO KONAČNE ISPLATE.

POD PREOSTALIM IZNOSOM OBEŠTEĆENJA IZ PRETHODNOG STAVA PODRAZUMEVA SE IZNOS OBEŠTEĆENJA UMANJEN ZA SVAKU ISPLAĆENU RATU OBEŠTEĆENJA UKLJUČUJUĆI I AKONTACIJU.

ZA KORISNIKE RESTITUCIJE KOJIMA PO OSNOVU PRAVNOVLAĐIVOG REŠENJA O OBEŠTEĆENJU PRIPADA OBEŠTEĆENJE KOJE NE PRELAZI IZNOS OD 1.000,00 EVRA, PO KORISNIKU OBEŠTEĆENJA, NE RAČUNAJUĆI PRIPADAJUĆU KAMATU, OBEŠTEĆENJE SE VRŠI ISKLJUČIVO U NOVCU, ISPLATOM CELOKUPNOG IZNOSA, I TO 31. MARTA NAREDNE GODINE U ODНОСУ NA GODINU U KOJOJ JE AKT VLADE IZ ČLANA 35. STAV 4. OVOG ZAKONA STUPIO NA SNAGU, U DINARSKOJ PROTIVVREDNOSTI PO ZVANIČNOM SREDNJEM KURSU NARODNE BANKE SRBIJE.

Član 31.

Iznos obeštećenja utvrđuje se u evrima, tako što se osnovica obeštećenja pomnoži koeficijentom koji se dobija kada se stavi u odnos iznos od dve milijarde evra i iznos ukupnog zbira osnovica obeštećenja utvrđenih rešenjima o pravu na obeštećenje uvećanog za procenu neutvrđenih osnovica iz stava 5. ovog člana. Koeficijent se izražava sa dve decimale.

Radi sprovođenja odredaba člana 30. ovog zakona, Vlada će, na predlog ministarstva nadležnog za poslove finansijskih, utvrditi koeficijent iz stava 1. ovog člana, u roku od ~~deset~~ godina DEVET GODINA od dana objavljivanja javnog poziva iz člana 42. stav 1. ovog zakona.

Po odredbama ovog zakona može se ostvariti ukupno obeštećenje po osnovu oduzete imovine jednog bivšeg vlasnika, po svim osnovima iz člana 1. ovog zakona, koje, u opštem interesu, ne može preći iznos od 500.000 evra.

U slučaju kad jedan zakonski naslednik po odredbama ovog zakona ostvaruje pravo po osnovu oduzete imovine od više bivših vlasnika, obeštećenje tom nasledniku po osnovu svih bivših vlasnika, u okviru njihovog zakonskog maksimuma, u opštem interesu, ne može preći iznos od 500.000 evra.

Ako u roku od ~~deset~~ godina DEVET GODINA od dana objavljivanja javnog poziva iz člana 42. stav 1. ovog zakona, nisu doneta sva rešenja o pravu na obeštećenje, neutvrđene osnovice proceniće Agencija za potrebe utvrđivanja koeficijenta iz stava 1. ovog člana.

Član 35.

~~Radi regulisanja javnog duga koji nastaje po osnovu obeštećenja iz člana 30. ovog zakona, Republika Srbija će emitovati obveznice koje glase na evro.~~

RADI REGULISANJA OBAVEZE REPUBLIKE SRBIJE KOJA NASTAJE PO OSNOVU OBEŠTEĆENJA IZ ČLANA 30. OVOG ZAKONA, REPUBLIKA SRBIJA ĆE EMITOVATI OBVEZNICE DENOMINOVANE U EVRIMA.

Obveznice iz stava 1. ovog člana emituju se u nematerijalnom obliku, bez kupona, pojedinačno za svaku godinu, i registriraju kod Centralnog registra, depoa i kliringa hartija od vrednosti (u daljem tekstu: Centralni registar).

Obveznice iz stava 1. ovog člana glase na ime i prenosive su, a isplaćuju se u evrima.

~~Osnovne elemente obveznica, iznos emisije, kao i uslove distribucije i naplate obveznica, urediće Vlada, na predlog ministarstva nadležnog za poslove finansijsa, najkasnije do 30. juna 2020. godine.~~

~~Obveznice dospevaju u roku od 12 godina i isplaćuju se u godišnjim ratama počev od 15. decembra 2021. godine, osim obveznica za lica koja su na dan stupanja na snagu ovog zakona starija od 70 godina, koje dospevaju u roku od pet godina, odnosno lica koja su na dan stupanja na snagu ovog zakona starija od 65 godina, koje dospevaju u roku od 10 godina.~~

~~U slučaju kada je rešenje o obeštećenju postalo pravnosnažno posle dospeća prve godišnje rate obveznica u 2021. godini, korisniku će se isplatiti dospele godišnje rate obveznica sa pripadajućom kamatom.~~

OSNOVNE ELEMENTE OBVEZNICA, UTVRDIĆE VLADA ODLUKOM O EMISIJI, NA PREDLOG MINISTARSTVA NADLEŽNOG ZA POSLOVE FINANSIJA, DO 30. SEPTEMBRA TEKUĆE GODINE, A NA OSNOVU SVIH REŠENJA O OBEŠTEĆENJU KOJA SU POSTALA PRAVNOŠNAŽNA OD 1. JULIA PRETHODNE GODINE ZAKLJUČNO SA 30. JUNOM TEKUĆE GODINE.

OBVEZNICE DOSPEVAJU GODIŠNJE, U SKLADU SA USLOVIMA EMISIJE UTVRĐENIM ODLUKOM VLADE IZ STAVA 4. OVOG ČLANA, SA PRVOM ISPLATOM 15. JANUARA NAREDNE GODINE U ODNOSU NA GODINU KADA JE ISPLAĆENA AKONTACIJA, I ISPLAĆUJU SE U ROKU OD 12 GODINA OD DATUMA EMISIJE, OSIM OBVEZNICA ZA LICA KOJA SU NA DAN STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA STARIJA OD 70 GODINA, KOJE SE ISPLAĆUJU U ROKU OD 5 GODINA, ODNOSNO LICA KOJA SU NA DAN STUPANJA NA SNAGU OVOG ZAKONA STARIJA OD 65 GODINA, KOJE SE ISPLAĆUJU U ROKU OD 10 GODINA.

IZNOS OBVEZNICA ISKAZUJE SE U CELOM BROJU. OBVEZNICE SE EMITUJU U NEMATERIJALNOM OBLIKU.

Promet obveznica emitovanih u skladu sa ovim zakonom je slobodan.

Promet i posedovanje obveznica emitovanih u skladu sa ovim zakonom oslobođeno je svake vrste poreza.

Obveznice iz ovog člana mogu se kupovati i prodavati na berzi.

Član 37.

Republika Srbija PREKO MINISTARSTVA NADLEŽNOG ZA POSLOVE FINANSIJA će isplatiti bespovratno akontaciju obeštećenja u novcu bivšem vlasniku, na osnovu pravnosnažnog rešenja o utvrđivanju iznosa obeštećenja, u iznosu od 10% od utvrđenog iznosa obeštećenja po svim osnovima bivšeg vlasnika.

U slučaju kad umesto bivšeg vlasnika pravo iz stava 1. ovog člana ostvaruju njegovi zakonski naslednici, iznos akontacije deli se na zakonske naslednike saglasno njihovim utvrđenim udelima.

Iznos akontacije iz stava 1. ovog člana ne može biti veći od 10.000 evra po bivšem vlasniku po svim osnovima.

Za iznos isplaćene akontacije iz stava 1. ovog člana umanjiće se obeštećenje u vidu obveznica.

~~Akontacija obeštećenja po odredbama ovog zakona utvrđuje se i isplaćuje počev od 31. marta 2020. godine.~~

AKONTACIJA OBEŠTEĆENJA NA OSNOVU PRAVOSNAŽNIH REŠENJA O OBEŠTEĆENJU PO ODREDBAMA OVOG ZAKONA ISPLAĆUJE SE KORISNICIMA OBEŠTEĆENJA 31. MARTA NAREDNE GODINE U ODNOSU NA GODINU U KOJOJ JE AKT VLADE IZ ČLANA 35. STAV 4. OVOG ZAKONA STUPIO NA SNAGU, U DINARSKOJ PROTIVVREDNOSTI PO ZVANIČNOM SREDNjEM KURSU NARODNE BANKE SRBIJE.

Član 49.

Na osnovu pravnosnažnog rešenja o vraćanju imovine vlasnik ima pravo da upiše svojinu na predmetnoj nepokretnosti.

Na osnovu pravnosnažnog rešenja o vraćanju imovine čiji je obveznik vraćanja društvo kapitala ili zadruga u postupku stečaja, odnosno likvidacije, bivši vlasnik ima pravo da zahteva izlučenje iz stečajne, odnosno likvidacione mase stečajnog, odnosno likvidacionog dužnika.

~~Na osnovu izvršnog rešenja kojim se određuje obeštećenje, organ ili organizacija nadležna za predaju državnih obveznica, odnosno potvrde o njihovom izdavanju, predaće obveznice korisniku, odnosno korisnicima.~~

~~Rešenje iz stava 3. ovog člana smatra se izvršenim upisom vlasništva korisnika na obveznicama u Centralni registar.~~

PRAVOSNAŽNO REŠENJE KOJIM SE ODREĐUJE OBEŠTEĆENJE SMATRA SE IZVRŠENIM ISPLATOM NOVČANOG IZNOSA IZ ČLANA 30. STAV. 5. OVOG ZAKONA, UPISOM OBVEZNICA NA RAČUN HARTIJA OD VREDNOSTI U CENTRALNOM REGISTRU I ISPLATOM AKONTACIJE.

VI. ANALIZA EFEKATA PROPISA

Ključna pitanja za analizu postojećeg stanja i pravilno definisanje promene koja se predlaže

1) Koji pokazatelji se prate u oblasti, koji su razlozi zbog kojih se ovi pokazatelji prate i koje su njihove vrednosti?

U cilju planiranja – utvrđivanja novčanog iznosa koji je potreban za isplatu akontacije obeštećenja, potom obeštećenja koje ne prelazi iznos od 1.000 evra, kao i za planiranje iznosa emisije obveznica za svaku narednu godinu potrebna je izmena Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju („Službeni glasnik RS”, br. 72/11, 108/13, 142/14, 88/15 – US i 95/18) tako što će ova pitanja biti na precizniji način određena.

Naime, do danas Agencija za restituciju je pravosnažno okončala oko 80% postupaka po zahtevu za vraćanje oduzete imovine u pogledu naturalne restitucije i oko 10% u pogledu obeštećenja.

Agencija za restituciju nije započela postupke donošenje rešenja o visini obeštećenja iz razloga što nije utvrđen koeficijent obeštećenja, koji će Vlada utvrditi nakon donošenja izmena i dopuna ovog zakona. Predlog koeficijenta obeštećenja sačinjen je od strane navedene agencije, na osnovu već okončanih postupaka i izvršene procene tržišne vrednosti imovine oduzete na teritoriji Republike Srbije za koju su podneti zahtevi za restituciju.

Emitovanje obveznica biće vršeno na osnovu svih rešenja o obeštećenju koja su postala pravosnažna od 1.07. prethodne godine zakључno sa 30.06. naredne godine.

2) Da li se u predmetnoj oblasti sprovodi ili se sprovodio dokument javne politike ili propis? Predstaviti rezultate sprovođenja tog dokumenta javne politike ili propisa i obrazložiti zbog čega dobijeni rezultati nisu u skladu sa planiranim vrednostima.

Imajući u vidu da Zakonom o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju nisu precizirane odredbe koje se odnose na isplatu akontacije obeštećenja, dinamiku emitovanja i isplate obveznica, to se izmenama ovog zakona utvrđuje dinamika emitovanja obveznica obeštećenja; isplata obeštećenja korisnicima restitucije kojima pripada obeštećenje koje ne prelazi iznos od 1.000 evra kao i isplata akontacije obeštećenja i pripadajućih kamata.

4) Da li su uočeni problemi u oblasti i na koga se oni odnose? Predstaviti uzroke i posledice problema.

Na navedeno pitanje dato je objašnjenje u tački 2.

5) Koja promena se predlaže?

Objašnjeno u tački 1.

6) Da li je promena zaista neophodna i u kom obimu?

Promene su neophodne u cilju pravilne i potpune primene Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju i to u predloženom obimu.

Isplatu obeštećenja u novcu u iznosu, koji ne prelazi 1000 evra, smatramo celishodnom i pravičnom u odnosu na korisnike restitucije, jer se radi o malom iznosu a predviđeno je plaćanje obeštećenja u 12 godišnjih rata.

8) Da li postoje važeći dokumenti javnih politika kojima bi se mogla ostvariti željena promena i o kojim dokumentima se radi?

Ne postoje.

9) Da li je promenu moguće ostvariti primenom važećih propisa?

Nije moguće.

Ključna pitanja za utvrđivanje ciljeva

1) Zbog čega je neophodno postići željenu promenu na nivou društva? (odgovorom na ovo pitanje definiše se opšti cilj).

S obzirom da Zakonom o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju nisu precizirane odredbe koje se odnose na isplatu akontacije obeštećenja, dinamiku emitovanja i isplate obveznica, to se izmenama ovog zakona utvrđuje dinamika emitovanja obveznica obeštećenja; isplata obeštećenja korisnicima restitucije kojima pripada obeštećenje koje ne prelazi iznos od 1.000 evra, kao i dinamika isplata akontacije obeštećenja i pripadajućih kamata.

Ovo je objašnjeno u tački 6. Iz razloga celishodnosti i pravičnosti.

2) Šta se predmetnom promenom želi postići? (odgovorom na ovo pitanje definišu se posebni ciljevi, čije postizanje treba da dovode do ostvarenja opšteg cilja. U odnosu na posebne ciljeve, formulišu se mere za njihovo postizanje).

Cilj izmene zakona je pravilna isplata korisnicima restitucije kako akontacije obeštećenja, tako i obeštećenja.

3) Da li su opšti i posebni ciljevi usklađeni sa važećim dokumentima javnih politika i postojećim pravnim okvirom, a pre svega sa prioritetnim ciljevima Vlade?

Zakon o izmenama i dopunama Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju ne donosi se u cilju usklađivanja sa strateškim dokumentima Vlade niti prioritetnim ciljevima Vlade.

4) Na osnovu kojih pokazatelja učinka će biti moguće utvrditi da li je došlo do ostvarivanja opštih, odnosno posebnih ciljeva?

Praćenjem dinamike isplate akontacije i iznosa obeštećenja koji ne prelazi iznos od 1000 evra, kao i emitovanjem obveznica, po pravosnažnosti rešenja o obeštećenju, a u rokovima utvrđenim ovim izmenama.

Ključna pitanja za identifikovanje opcija javnih politika

1) Koje relevantne opcije (alternativne mere, odnosno grupe mera) za ostvarenje cilja su uzete u razmatranje? Da li je razmatrana „status quo“ opcija?

Nema alternativnih mera predloženim rešenjima.

2) Da li su, pored regulatornih mera, identifikovane i druge opcije za postizanje željene promene i analizirani njihovi potencijalni efekti?

Nema drugih opcija.

3) Da li su, pored restriktivnih mera (zabrane, ograničenja, sankcije i slično) ispitane i podsticajne mere za postizanje posebnog cilja?

Ne postoje podsticajne mere.

4) Da li su u okviru razmatranih opcija identifikovane institucionalno upravljačko organizacione mere koje je neophodno sprovesti da bi se postigli posebni ciljevi?

Ne.

5) Da li se promena može postići kroz sprovođenje informativno-edukativnih mera?

Ne može.

6) Da li ciljne grupe i druge zainteresovane strane iz civilnog i privatnog sektora mogu da budu uključene u proces sprovođenja javne politike, odnosno propisa ili se problem može rešiti isključivo intervencijom javnog sektora?

Problem se može rešiti isključivo intervencijom javnog sektora.

Ključna pitanja za analizu finansijskih efekata

1) Kakve će efekte izabrana opcija imati na javne prihode i rashode u srednjem i dugom roku.

Zakonom o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju opredeljen je iznos od dve milijarde evra za isplatu obeštećenja uvećan za kamatu od 2% na godišnjem nivou. Ovim izmenama omogućava se planiranje tačnog iznosa sredstava potrebnih u budžetu za ove svrhe za svaku godinu, a prema rokovima i dinamici koji su precizno utvrđeni ovim nacrtom zakona.

2) Da li je finansijske resurse za sprovođenje izabrane opcije potrebno obezbediti u budžetu, ili iz drugih izvora finansiranja i kojih?

Za sprovođenje izabrane opcije finansijska sredstva biće obezbeđena iz budžeta.

Ključna pitanja za analizu ekonomskih efekata

1) Koje troškove i koristi (materijalne i nematerijalne) će izabrana opcija prouzrokovati privredi, pojedinoj grani, odnosno određenoj kategoriji privrednih subjekata?

Predložene izmene zakona neće imati uticaja na privredu.

Ključna pitanja za analizu efekata na društvo

1) Kolike troškove i koristi (materijalne i nematerijalne) će izabrana opcija prouzrokovati građanima?

Predložene promene neće prouzrokovati troškove građanima, već će omogućiti isplatu obeštećenja u novcu, odnosno obveznicama.

2) Na koje društvene grupe, a posebno na koje osetljive društvene grupe, bi uticale mere izabrane opcije i kako bi se taj uticaj ogledao (pre svega na siromašne i socijalno isključene pojedince i grupe, kao što su osobe sa invaliditetom, deca, mladi, žene, stariji preko 65 godina, pripadnici romske nacionalne manjine, neobrazovani, nezaposleni, izbegla i interna raseljena lica i stanovništvo ruralnih sredina i druge osjetljive društvene grupe)?

Predložene izmene nemaju uticaja na pojedine društvene grupe, jer se radi o postupku koji je motivisan javnim interesom.

3) Da li izabrane opcije omogućavaju ravnopravan tretman, ili dovode do direktnе ili indirektnе diskriminacije različitih kategorija lica (npr. na osnovu nacionalne pripadnosti, etničkog porekla, jezika, pola, rodnog identiteta, invaliditeta, starosne dobi, seksualne orientacije, bračnog statusa ili drugih ličnih svojstava)?

Izabrane opcije omogućavaju ravnopravan tretman svim strankama u postupku.

Ključna pitanja za analizu upravljačkih efekata

- 1) Da li je izabrana opcija u saglasnosti sa važećim propisima, međunarodnim sporazumima i usvojenim dokumentima javnih politika?

Da.

- 2) Da li postojeća javna uprava ima kapacitet za sprovođenje izabrane opcije i da li je potrebno preduzeti određene mere za poboljšanje tih kapaciteta?

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno vršiti organizacione promene u Ministarstvu finansija, Agenciji za restituciju niti u Komisiji za hartije od vrednosti.

Ključna pitanja za analizu rizika

- 1) Da li je za sprovođenje izabrane opcije obezbeđena podrška svih ključnih zainteresovanih strana i ciljnih grupa? Da li je sprovođenje izabrane opcije prioritet za donosioce odluka u narednom periodu (Narodnu skupštinu, Vladu, državne organe i slično)?

Jeste.

- 2) Da li su obezbeđena finansijska sredstva za sprovođenje izabrane opcije? Da li je za sprovođenje izabrane opcije obezbeđeno dovoljno vremena za sprovođenje postupka javne nabavke ukoliko je ona potrebna?

Za sprovođenje izabrane opcije finansijska sredstva biće obezbeđena u budžetu.

- 3) Da li postoji još neki rizik za sprovođenje izabrane opcije?

Ne postoji rizik za sprovođenje izabrane opcije.

IZVEŠTAJ (informacije) O SPROVEDENIM KONSULTACIJAMA

U skladu sa članom 44. stav 2. Uredbe o metodologiji upravljanja javnim politikama, analizi efekata javnih politika i propisa i sadržaju pojedinačnih dokumenata javnih politika („Službeni glasnik RS”, broj 8/19), u nastavku Izveštaja navodimo sledeće:

- 1) Vreme, obim i metode konsultacija: **Konsultacije nisu sprovedene.**
- 2) Učesnici konsultativnog procesa: **Učesnika nije bilo.**
- 3) Pitanja koja su bila predmet konsultacija: **Ne postoje pitanja koja su bila predmet konsultacija.**
- 4) Primedbe, sugestije i komentari koji su uzeti u razmatranje i onima koji nisu uvaženi, kao i o razlozima za njihovo neprihvatanje: **S obzirom da konsultacije nisu sprovedene, primedbi, sugestija i komentara nije bilo.**
- 5) Uticaj rezultata konsultacija na izbor mera iz dokumenta javnih politika: **Rezultata konsultacija nema.**

IZJAVA O USKLAĐENOSTI PROPISA SA PROPISIMA EVROPSKE UNIJE

**1. Ovlašćeni predлагаč propisa – Vlada
Obrađivač – Ministarstvo finansija**

2. Naziv propisa

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju

3. Usklađenost propisa sa odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropskih zajednica i njihovih država članica, sa jedne strane, i Republike Srbije sa druge strane („Službeni glasnik RS”, broj 83/08) (u daljem tekstu: Sporazum):

a) Odredba Sporazuma koja se odnose na normativnu sadržinu propisa,
Ne postoje relevantne odredbe Sporazuma

b) Prelazni rok za usklađivanje zakonodavstva prema odredbama Sporazuma,

v) Ocena ispunjenosti obaveze koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,

g) Razlozi za delimično ispunjavanje, odnosno neispunjavanje obaveza koje proizlaze iz navedene odredbe Sporazuma,

d) Veza sa Nacionalnim programom za usvajanje pravnih tekovina Evropske unije,

4. Usklađenost propisa sa propisima Evropske unije:

a) Navođenje odredbi primarnih izvora prava EU i ocene usklađenosti sa njima,

b) Navođenje sekundarnih izvora prava EU i ocene usklađenosti sa njima,

v) Navođenje ostalih izvora prava EU i usklađenost sa njima,

g) Razlozi za delimičnu usklađenost, odnosno neusklađenost,

d) Rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti propisa sa propisima Evropske unije,

5. Ukoliko ne postoje odgovarajuće nadležnosti Evropske unije u materiji koju reguliše propis, i/ili ne postoje odgovarajući sekundarni izvori prava EU sa kojima je potrebno obezbititi usklađenost, treba obrazložiti tu činjenicu. U ovom slučaju nije potrebno popunjavati Tabelu usklađenosti propisa.

Ne postoje propisi Evropske unije sa kojima je potrebno obezbititi usklađenost.

6. Da li su prethodno navedeni izvori prava EU prevedeni na srpski jezik?

NE

7. Da li je propis preveden na neki službeni jezik EU?

NE

8. Saradnja sa Evropskom unijom i učešće konsultanata u izradi propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti

NE